Akpapa

Dahiliye Vekili — Affedersiniz baylar, ben bu maçı idare edemem!

TÜRKİYE VAKIFLAR BANKASI

Sermayesi: 50.000.000 T. L.

ANKARA — İSTANBUL — İZMİR

PARA

ve

Ömür Boyunca Gelir

İKRAMİYELERİ

30 EYLÜL

1	Aded	10.000 T.L.
2	»	1.000 »
2	»	500 »
5	»	200 »
10	»	100 »
		15.000 T.L.

Son para yatırma günü
6 Eylûl

28 EKİM

ÖMÜR BOYUNCA
HESABINDAKİ PARA
KADAR

HER AY
GELİR

Son para yatırma günü
6 Ekim

Her 100 liraya bir kur'a
Gişelerimizden izahat isteyiniz.

Yazı işlerini fiilen idare eden:
AHMET KOÇER
Telefon: 21811
Basıldığı yer:
ERCAN MATBAASI
Fiatı: 50 Kuruş

SAYI: 129 — CİLT: 5 — 2 EYLÜL 1954 ★ PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR ★ SAHİBİ: YUSUF ZİYA ORTAÇ

Akbaba
siyasî mizah gazetesi

İKİ ÇOBAN

Çoban deyince, benim hayalimde ilk perde Şehzadebaşı sahnelerinde açılır: Peruz'la Şamram, tulûat tiyatrosunun bu iki ünlü kantocusu, ayaklarındaki pullu çarıklar, pembe kurdelâlarla çıplak baldırlarına dolanmış, düettosuna çıkarlardı, Çoban düetosuna...

Bunu seyretmeğe, yalnız benim çocukluğum değil, babalarımızın ömrü de, doyamadan geçmiştir.

Hayalimin ikinci perdesini, Tevfik Fikret açar. Bu, edebiyatın çobanıdır:

Çoban kaval çalar anın
Hayatı şairanedir.
Güler perîsi tarlanın
Bu bir güzel fesanedir!

Rübab-ı Şikeste şairinin, Rumelihisarı dağlarında bile böyle bir çoban görmediği muhakkak. Ama, biz, çoban deyince, uzun yıllar bir tek çoban hayal ettik: Tevfik Fikret'in şairane çobanı!

Geçen hafta, bir gazete haberi, bizi iki çobanla karşı karşıya getirdi.

Havadisi belki okumuşsunuzdur:

Fransadan bisiklete atlayıp dünya seyahatine çıkan Parisli bir kız, sınır sınır memleketlerden geçip tam yurdumuza girince, şeytan arabasında uçan bu modern periyi, iki çoban, Trakya dağlarında durdurmuş...

Mazeret aramıyalım: Kimbilir kız ne kıyafetteydi?.. Kimbilir beyaz şortundan güneş yanığı pembe bacakları nasıl taşıyordu?.. Kimbilir naylon blûzunda iki lâstik top, kaygan kımıldanışlarla nasıl oynuyordu?. Kimbilir... Peki, müsaade ediyorum sevgili okuyucular, ağzınızın suyunu siliniz!

Fakat ne olursa olsun, hiç bir arzu edebiyatı, bu iki çobana, ellerine geçen süt kuzusunu yemek hakkını vermez!..

Şimdi, en kolay netice, bu olaydan ucuz bir felsefe çıkarmaktır: Efendim, turist bizim nemize gelsin?.. Konforsuz otellerimize mi?.. Bozuk yollarımıza mı?.. Vurguncu esnafımıza mı?.. Fırsat yoksulu şoförlerimize mi?.. Yoksa???..

Affedersiniz ama, aklıma münasebetsiz bir şey geliyor: Acaba damızlık çobanlarımıza gelen olmaz mı?..

Hani, uzun bir harpten sağ salim dönen bir delikanlı ahdetmiş:

— İlk rastladığım kadını ağzındaki diş kadar öpeceğim...

Dağ başında türkü çağırarak giderken, sırtında çalı çırpı, yetmişlik bir nineye rastlamaz mı?

— Aç ağzını bakayım...

Açmış: Önde, neredeyse düştüm düşecek bir tek çürük diş!

Eeeey, delikanlının ahdı var. Aman, zaman dinlememiş ve sözünü yerine getirmiş...

Ama, tam ayrılacağı zaman ihtiyar nine, buruşuk ellerle gencin yakasına yapışıp alabildiğine ağzını açmaz mı:

— Oğul, oğul, bak, şu dipte de bir kök var!

Dünya bu... Ağzında çürük dişleri sayan kimbilir kaç milyoner dul var!..

AKBABA

Damla..

TAHTAKURULARINA!

KISSA:

Bektaşi babası, tahtakurusunu iki parmağı arasında ezdikten sonra, gözlerini göğe kaldırmış:

— Yarabbi, bunu yaratırken hiç kokusuna bakmadın mı?..

HİSSE:

İktidarın kanını emmeğe niyetlenen sayın tahtakuruları, dikkat: Adnan Menderes kokunuza bakmaya başladı!

ŞIP

— Rahmetli babam daima «Sana taş atanlara, sen ekmek at» derdi..
— Neden öldü?..
— Aldığı yaralardan!..

(M. Uykusuz)

Olaylar Alaylar

BAŞKA KRAL

Türkiye, Yunanistan, Yugoslavya andlaşması için «bir Cumhuriyetçi, bir kralcı, bir komünist devlet andlaşması» diye yazan İngilizlerin Daily Express gazetesi, Türk Cumhurbaşkanı diye de İnönü'nün resminî bastığı için Hürriyet, haklı olarak, bu İngiliz gazetesine çatıyor. Fakat aynı yazıda Hürriyet, Yunan Kralı Pavlos diyor. Halbuki Daily Expresste Yunan Kralı Paul yazıyor. Acaba Hürriyet, kimsenin haberi olmadan Yunanistanın kralını mı değiştirdi?

MECBURİ İZİN

Arifeden evvel, kadınların etek lerini bellerine toplayıp yaptıkları bayram temizliği gibi, hükûmette de harıl harıl bir temizliktir gidiyor. İşletmeler Bakanlığı müsteşarına ait haberleri okudunuz mu?

Müsteşar «Petrol ikramiyesi» adı altında Maden Tetkik Arama Enstitüsünden on bin lira almış. Haydi diyelim ki bunu, petrolün kazançlı bir iş olduğunu ispat yolunda, hükûmeti desteklemek için yapmıştır.

Çimento şirketine ait lojmanlardan birinde, Bakanın emri diyerek, para vermeden, ailesile birlikte oturmuş. Müsteşar, yine insaflı davranmış. Kiraların ateş pahasına olduğu bu zamanda, boş ev bulup da, Bakanın emriyle değil ya, Allahın emriyle içine girip otursa, yerden göğe hakkı var.

Oğlunu, Maden Tetkik Arama Enistitüsünde önemli bir yere yerleştirmiş. Ne yapsın? Ankara radyosundaki yerler dolu... Radyolar da İşletmeler Bakanlığı emrinde değil...

Yine oğlunu, yüz binlerce liralık bir satın alma işi için, tam yetkili olarak İstanbula göndermiş. Bu suç değil, ödevseverlik. Böyle yüz binlerce liralık satın alma işi için, kendi oğlu dururken, nasıl güvensin de elin oğlunu göndersin!..

Ayrıca sevdiği iki kişiyi Sümerbankın bordrosuna kaydettirmiş. Bankaya uğramadan maaşlarını alıyorlarmış. Suç bunun neresinde anlayamadık. Senin bu maaş dediğin nasıl olsa alınacak. Bankaya uğrayıp da öbürleri gibi kalabalık etmekte, el ayak altında dolaşmakta ne mâna var?

İki ay mecburî izin verilen müsteşarın vereceği cevap merakla bekleniyormuş. Herhalde sayın müsteşarın, kendilerini şu yolda savunacakları umulur:

— Efendim, şu kadar yıllık memurum. İşlerin çokluğu yüzünden bir türlü izin koparamadım. Mecburî izin alabilmek için, başka çıkar yol yoktu.

EMEKLEME ÇAĞI

Demokrat Parti iktidarının ikinci iktidar devresine bir «Emekleme çağı» diyebiliriz. Ama bu emekleme, kundaktan yeni kurtulan çocukların emeklemesi değildir. Emekliye ayırmaktan emekleme!

Hükûmet, memurları emekledi, profesörleri emekledi, sonra da hazır elim değmişken gemileri de emekliyeyim, dedi. Şimdi de tamirine, tekrar sefere sokulmasına imkân olmayan gemilerin emekliye ayrılarak, otel olarak kullanılmasına karar verilmiş. Eskiden yüksek memurların, generallerin emeklilerini mebus olarak kullanırlardı. Şimdi gemilerin emeklilerini otel olarak kullanıyorlar. Bunlar birbirlerine yakın işlerdir. Biri, yatardı, uyurdu, öbüründe yatılır, uyunur!..

SAKLA SAMANI

Sakla samanı, gelir zamanı derlerdi ya, işte şimdi zamanı geldi. Bir çuval saman on liraya çıkmış. Büyüklerimizden duyardık:

— Mesut olmak için eşek olmalı!.. Diye hakimane, edibane lâflar ederlerdi. Nerede a efendim o günler?.. Samanın çuvalı on liraya fırladıktan sonra, Feridun Fazıl Tülbentçiye yeni bir mevzu daha çıktı: Geçmişte bu gün. Zamanımızdan on sene evvel bugün, eşekler bile mesuttu.. Zamanımızda mesut olmak için, eşek olmak bile para etmiyor, nerede o günler?

ÇÖL KANUNU

Hürriyet gazetesine Mekkeden röportaj yapmak için Hicaza giden Tahsin Öztin dostumuz, Hacı Tahsin olduktan sonra, gazetesine gönderdiği yazılarda, korkunç çöl kanunlarından bahsediyor. Meselâ hırsızlık edenin, şeriat hükümlerine göre, elini kesiyorlarmış. Suçlunun, suçu işlediği uzvunu, kesip koparıyorlarmış.

Sıcakların artmasından, soğukların azalmasından gitgide çöle dönen İstanbulda da, bu çöl kanunları tatbik edilse, acaba ne olur? diye düşündüm. Aldığım netice çok fena... Irza tecavüz, namusa taarruz suçlarının günden güne çoğaldığı memleketimizde de, suç işleyen uzuvların kesildiği çöl kanunu tatbik edilseydi. muhakkak bir kaç sene içinde, nesilimiz tükenirdi...

ÖLMÜŞ EŞEK

Kocaeli bölgesi halkının inanışına göre, havaların kurak gidişinin sebebi, tuğla harmanı sahiplerinin, yağmur yağmasın diye, toprağa ölmüş eşek gömmeleri imiş. Şimdi Kocaeli köylüleri, eşek arıyorlar, bir türlü bulamıyorlarmış. Hayret doğrusu!.. Hem eşek arıyorlar, hem bulamıyorlar, hem de ölmüş eşek!.. İnanılır şey değil!.. Ayol, ölmüş eşek bulunca yağmur yağsaydı, İstanbulu tufan götürürdü.

AKBABA RADYOSU

— Allo, allo!.. Burası dalga dalga Akbaba radyosu!.. Sayın dinleyiciler, dalga geçen spikerlerimiz, haberler bültenimizi evin de unuttuğundan, ağzımıza geleni söylüyoruz.

ANAHTAR

Amerika seyahatinden limanımıza dönen Tarsus gemisinde, sahipsiz kaçak eşya arasında, boy boy anahtarlar da bulunmuştur. Kaçakçılık tarihimizde bu, ilk defa olan bir vak'adır. Yapılan inceleme sonunda, irili ufaklı iki çuval tutan bu anahtarların kaçak olmayıp, Tarsus'un uğradığı limanlarda, belediye başkanlarının, Turizm Kurumu başkanı Lûtfi Kırdar'a hediye ettikleri şehir anahtarları olduğu anlaşılmıştır. Tahkikine imkân bulamadığımız bir söylentiye göre, Lûtfi Kırdar, bu anahtarlarla bir çilingir dükkânı açacaktır.

— Vallahi ölümden hiç korkmuyorum birader, nasıl olsa toprak altında yaşıyoruz!.. (Selçuk Balcıoğlu)

Tarsusta Bulunan Eşyalar

Sallayan: Fatma YOLLU

DÖRT yüz Türk turisti ile Amerikaya gidip, Nevyork ta otuz kadar fireyi safra bıraktıktan sonra İstanbula dönen Tarsus yolcu gemisinde, Türkiyenin on senelik kıvır zıvır ihtiyacını karşılayacak kıymetli eşya ele geçirilmişse de, bu malların sahipleri olan malın gözleri bulunamamıştır.

Tarsusta unutulan eşyaların sahiplerine iade edileceği bildirildiğinden, bu festivalde bulunmak için, ben de dün Tarsusa gittim.

Eşyalar, Tarsusun güvertesine yığılmıştı. Tarsus yolcuları da, çepçevre eşyaların etrafında idiler. Cihat Baban eşyaları teker teker eline alıp, sahiplerini soruyor.

Tarsusun süvarisi Necmi Or kaptan da eşyaları sahiplerine veriyordu. Cihat Baban, dağ gibi eşya yığınından bir paket alarak bağırdı:

— Sayın bayanlar, baylar!.. Geminin kıçına saklanmış olan bu paket kimin?

— İçinde ne var? diye bir ses yükseldi. Necmi kaptan:

— Ruj var! hepsi yirmi altı düzine!.. dedi..

Tarsus yolcularından bir ressam ileri atıldı: — Benim!..

— Ruj diyoruz, beyim, ruj!.. diye ressama bir ihtar verdi. Fakat ressamın ısrarı karşısında, gümrük memurları:

— Siz ruju nerede kullanırsınız? diye sordular. Ressam da:

— Tablolarımı boyarım! dedi.

Memlekete faydalı bir iş için getirdiği anlaşıldığından rujlar kendisine verildi.

Lütfi Kırdar'ın sesi duyuldu:

— Kazan dairesine tıkılmış kırk altı adet kombinezon!..

Haniya?.. Sahibi yok mu?

Altı hanım birden:

— Benim!.. diye ileri atıldılar. İçlerinden yeşil gözlü rakiplerini bir göğüs başı farkla geçmişti. Kombinezonların, hanımlardan hangisine ait olduğunu anlamak ta güçlük çekildiği için, altı hanıma da isbat hakkı tanındı. Altısı da kombinezonların, kendilerine ait olduğunu isbat ettiklerinden, kombinezonların arasında hanımlar taksim edildi.

Cihat Baban tekrar bağırdı:

— Haniya!.. İki sandık jartiyer, nâmı diğer çorap bağı... Gemi helâsının tavanında bulunmuştur.

Erkekse sahibi meydana çıksın!.

Bütün hanımlar hurra ettiler. Hepsi de çorap bağlarına sahip çıkıyorlardı. Malın asıl sahibini bulmak zordu. Nihayet, orada hazır bulunan gümrük müfettişi, dünya gümrükçülük tarihine altun harflerle yazılacak orijinal bir fikir ortaya attı:

— Baldırlarını ölçelim!.. Kime uyarsa onundur;

Bu fikir alkışlar arasında, varisli bir hanımın muhalif, kocasının da çekimser oynuna karşılık, oy birliği ve gönül dirliği ile kabul olundu. Cihan Baban, başka sının karısına güveni olmadığını ileri sürerek, hanımların baldırlarını bizzat kendisi ölçmeğe başladı. Muayene sonunda bu jartiyerlerin Cihat Baban'ın kendi baldırından başka hiç kimsenin baldırına uymadığı anlaşıldığından, bütün jartiyerler törenle Cihat Baban'a verildi. Sayın Cihat Baban burada kibar bir jest gösterdi. Bütün jartiyerleri, zelzele ve mahrumiyet bölgesindeki dargelirli aile kadınlara dağıtılmak üzere, Kızılaya bağışladığını bildirdi.

— Susalım bayanlar, baylar!.. İki sandık sutyen!..

Buz dolabında bulunmuştur. Kiminse çıksın ortaya!..

Üç nevcivan, bir serv-i endâm, dört âhu, yedi ceylân, altı sülün ve bir de kartaloş ortaya çıktılar. Mala sahip çıkanlara yemin teklif edildi. Hepsi de sutyenlerinin üstüne büyük yemin ettiler. Yalnız içlerinden biri, yalan yere yemin ettiği için çarpıldı. Fakat çarpılan yeri, entarisinin altında kaldığı için, o sırada kendisinden başka hiç kimse çarpıklığının farkına varmadı.

Sutyenlerin, kendisinin olduğunda direnen bir hanıma:

— İsbat et, al! denildi.

Hanım anlatmıya başladı:

— Bu sutyenleri İstanbuldan Amerikaya götürdüm. Maksadım, modernize ve stilize edilmiş eski Türk kıyafetlerini Amerikalılara gösterip, memleketimizin eski medeniyet seviyesini tanıtmaktı. Bu gördüğünüz sutyenler, eski kadınlarımızın çarşaflarının altına, maltız geçilerinin memelerine bağlanan torba gibi, bellerine bir ıple bağladıkları kesenin modernize edilmiş şeklidir.

Bu tarihi ve bilimsel açıklama karşısında, tebrik edilen hanıma keseleri teslim edildi.

— Lütfen susalım efendim!..

Kırk sekiz bavul kadın çamaşırı... Bir kısmı geminin kömürlüğünde, bir kısmı çamaşır makinesinin içinde, geminin kazanında ve bacasında bulunmuştur; bir kısmı da kabotaj bayramında olduğu gibi, geminin direklerine, iplerine bayrak gibi mandallı olarak bulunmuştur.

«Benim!..» «Benim!..» diye sesler duyuldu.

— Ne malûm?

İçi geçkin bir hanım:

— Bu çamaşırları giydim, kendi kokum kokar! dedi.

İstanbul gümrük teşkilâtına bağlı bütün memurlar teker teker evvelâ hanımı, sonra çamaşırları kokladılar.

Hepsi de ağız birliği ile :

— Oooh!.. Mis gibi kokuyor! diye çamaşırların o hanıma ait olduğunu tastik ettiler.

Sezarın hakkını Sezara, çamaşırları da sahibine vermek, kimsenin hakkını kimseye geçirmemek için, bütün mallar demokratik bir sistem ve hukuk nizamı içinde, hanımlara dağıtıldı. Güvertede hâlâ bir sürü inci, kolye, küpe, yüzük, pudriyer çeşidinden incik boncuk, kıvır zıvır, hırdavat ve takım taklavat kalmıştı. Bunların sahipleri çıkmadığından, gümrük memurları tarafından, ileride sahipleri bulunca iade edilmek üzere, kaçak eşya olarak müsadere edildi ve Tarsusun demirbaş eşyası arasına kaydedildi.

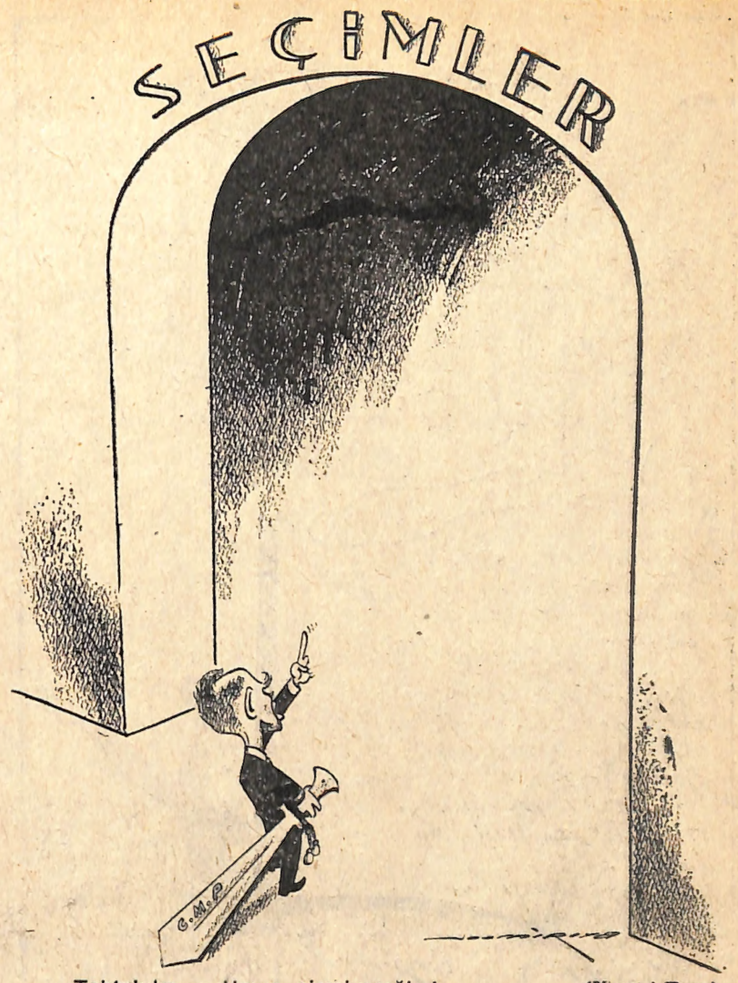

Tahtakılıç — Hayır, girmiyeceğim!.. (Necmi Rıza)

DÜĞÜN GECESİ :

Doktor damat — Soyununuz!.. — Fransız —

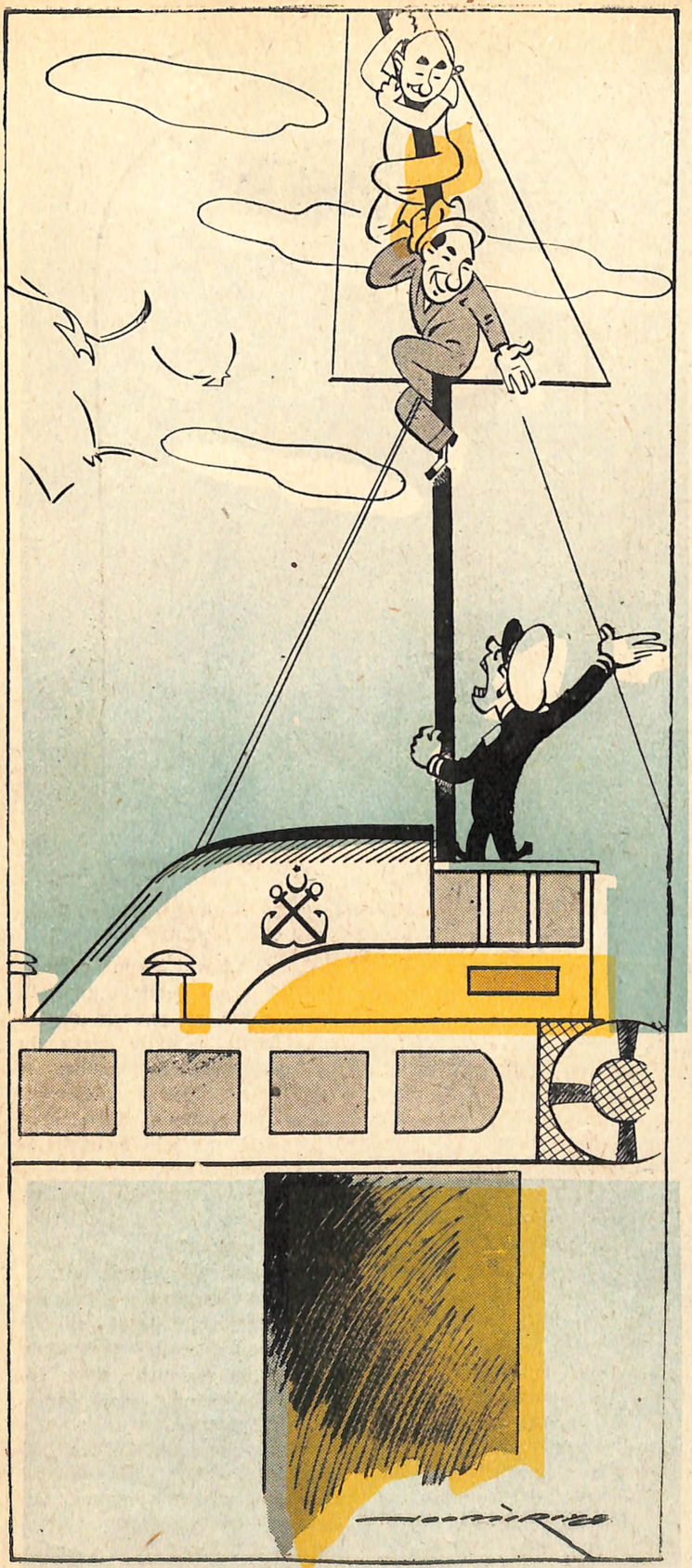

ADA VAPURUNDA :

Kaptan — Hey... Niçin direğe çıktınız?..

Yolcular — Ne yapalım, aşağıda bizden başka Türkçe konuşan yok!..

Mantık

Afrikaya gönderilen misyoner papazlarından biri, bir zenciyi yakaladı. Dere suyuna sokup okudu, üfledi, vaftiz etti:

— Sen, dedi, artık Akakutust değilsin. Andresin. Balıktan başka da et yemiyeceksin. Hele insan eti, hiç...

Bir hafta sonra papaz efendi ayni zenciyi dere kenarında yakaladı. Herif bir başka zenciyi suya batırmış:

— Sen, diyordu, artık insan değilsin.. Et de değilsin. Sen mantarsın ve ben seni yiyeceğim!

Bisikletle Dünya turuna çıkan genç kız neler anlatıyor

Başbaşa konuşan: **Cafer SIRKÜPÜ**

DÜNYA turuna çıkan yabancı bir genç kızın, aşağı yukarı mevcudu bir bölük kadar tahmin edilen gençlerimiz tarafından Topkapı dışına kaçırıl dığını gazetelerde okur okumaz, bu güzel turistin memleketimiz hakkındaki intibalarını gazeteme bildirmeyi düşündüm.

Topkapı dışında, bostanların arasında bir saat dolaştığım halde, bizim yerli mallardan başka çeşit bir kıza rastlamadım. Bostanlardan birinde, kabak kesen, palabıyıklı, sarı bir adama yaklaştım. — Selâmünaleyküm!

— Aleyçum selâm!

— Buralarda bir kız gördünüz mü?

— Kiz mi? Gurmez mısın? Her kabak kûkinda bir kiz, bej erçek yatar!.. Ancisini surarsın? Er cûn celirler efandım bustana, ararlar kaybulmiş kizlar!..

— Allah Allah!..

— Kizlarin depusi burda efandım. Kaçan burda, kaçiran burda...

Bahçıvana teşekkür ettim. Bostanlar arasında aradığımı bulamayınca, surların yıkık duvarları arasında dolaşmıya başladım. Bir kovuktan boğuk boğuk sesle geliyordu, kafamı içeri soktum. Yirmi kadar delikanlı yaşlı bir kadının üzerine eğilmiş bir şeyler yapıyorlardı.

— Kolay gelsin arkadaşlar!

— Eyvallah âbi... Kaynanan sevmiyormuş, geç kaldın.

— Ne yapıyorsunuz orada?

Elindeki ipin düğümünü çözen bir babayiğit cevap verdi:

— Bir kadını kirlettik te âbi, onu temizliyoruz.

Korku ile geri çekilirken, yerde, çukura uzanmış bir çiftin can alacak bir yerine basmış olacağım ki:

— Ayyy!. diye ince, tiz bir ses çıktı.

— Pardon! Rahatsız ettim.

Sekiz on yaşlarında bir oğlan çocuğu: — Terbiyesiz! dedi.

Altmışından fazla görünen bir ihtiyar, küçük bir kızı sürüklüyordu.

— Yaşından utan! Ayıp değil mi? dedim.

— Sıcaklara baksana birader, ayıp mı kaldı, dedi.

Kızı elinden kurtarmak istedim. Kız:

— Sana ne? diye beni tersledi, sanki seni mi kaçırıyor!..

— Baksana, ağlıyorsun kızım.

— Olsun, dedi, ben iki gün sonra şikâyet edeceğim. Sen bana usûl mü öğretiyorsun?

Her taşın altından, her kovuktan, her çalının dibinden fısıltılar, iniltiler geliyordu. Çalılara, yıkık duvarlara, her halde kurumak için iç çamaşırlar serilmişti. Biraz daha yürüyünce, yabancı dilde:

— Ah, of!.. diye iniltiler duydum. Nihayet aradığımı bulmuştum. Sesin tarafına yürüyünce, yere uzanmış güzel turisti gördüm.

Bir de ben ifadesini almak için sordum:

— Lütfen memleketimiz hakkında intibalarınızı söyler misiniz?

— Bir kelime ile fevkalâde... Güzel memlekefinize hayran oldum, mahvoldum, yandım, bittim. Şaşkın bakışlarım arasında, bisikletine atlıyan genç kız:

— Acaba nereye gittiler? diye sordu.

Dudaklarımı büktüm. O içini çekti:

— Memleketinizden unutamıya cağım tatlı hâtıralarla ayrılıyorum, dedi.

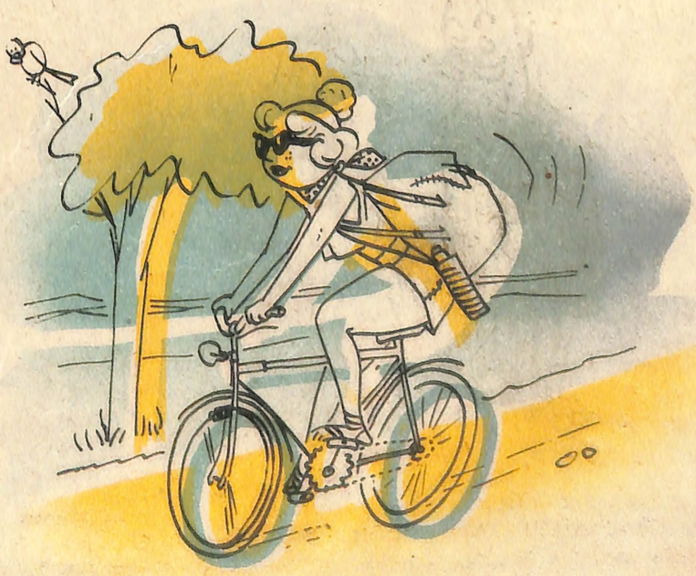

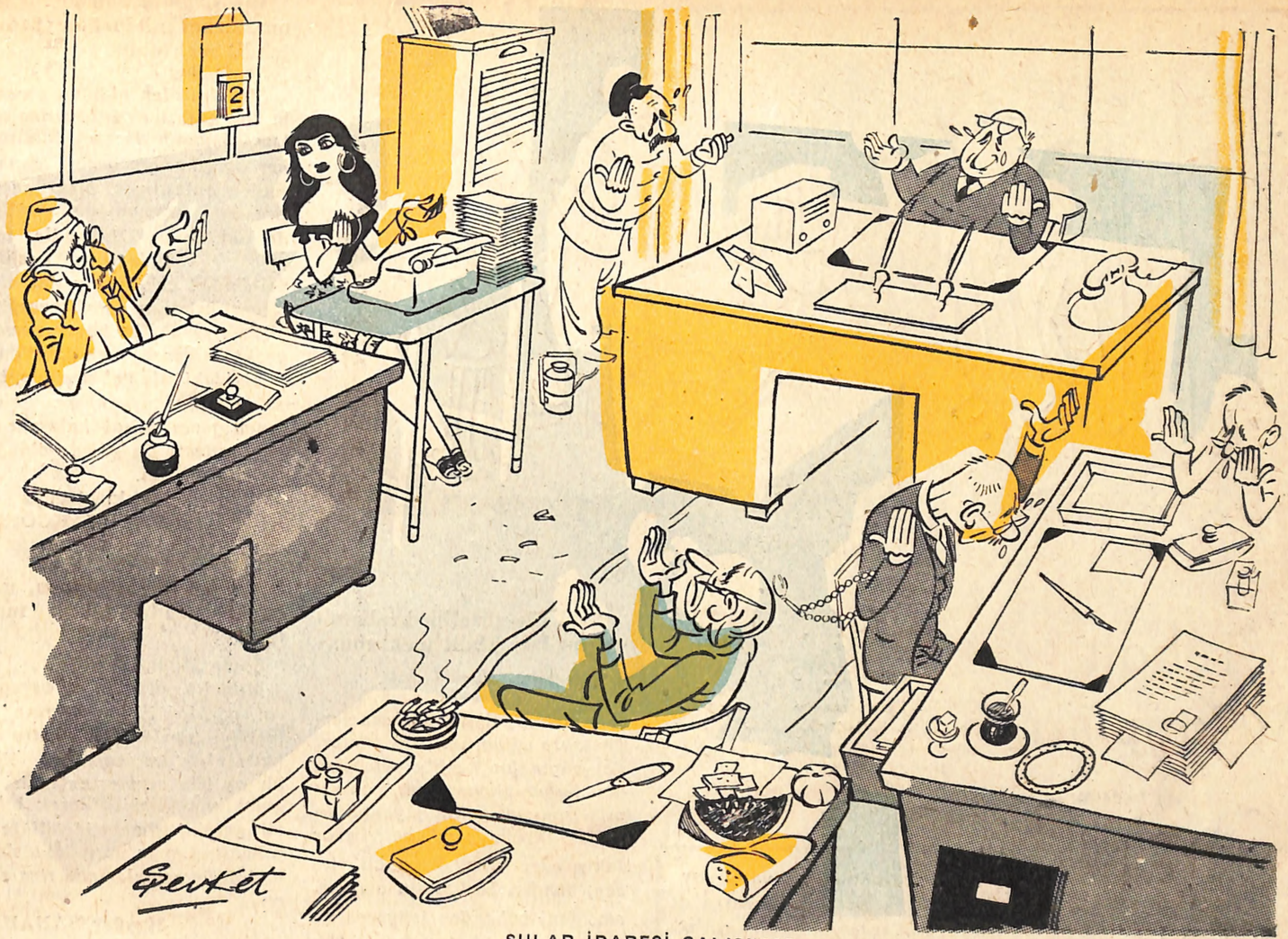

SULAR İDARESİ ÇALIŞIYOR:
Memurlar — Yarabbi, sen hayırlısiyle bir yağmur ihsan eyle!..
(Şevket)

Doktora Tezi

Dergilerde gazetelerde, ciddî, dişe dokunur bir yazı bulunmuyor. Siyasî gazeteler, hattâ ilim dergileri, baş yazılarından ilânlarına kadar mizah yapmaktadırlar. Akbaba, bilime karşı gösterilen bu ilgisizliği bir parça olsun gidermek için, arasıra insan beynine seslenen yazılar yayınlıyacaktır. Aşağıda okuyacağınız, bilim dünyasını allak bullak eden «Hayyamın Rübaileri üstüne» isimli yazı, memleketimizin nadiren yetiştirdiği kıymetli gençlerimizden Ramazan Pekbilir'in doktora tezidir. Tez, bütün Üniversite muhitinde hayretle karşılanmış, değerli gencimiz, hemen Teknik Üniversite motör Fakültesine ordinaryüs profesör tayin edilmiştir.

RÜBAİ, daha çok Arnavut edebiyatına has olan şiir çeşitlerinden biridir. Türkçede Rübaiye gelince, Muammer Karaca müstesna, Rübaide Düm büllü İsmailden başka başarı gösteren olmamıştır. Hayyam Rübaide bir şahikadır. Hayyamın Rübailerindeki kelimeler mecazidir. Yani bu Rübailerdeki, şarap sahici şarap değildir; hileli ve karışık şaraptır. Yine bu Rübailerde geçen kadınlar manken, bülbül, içi saman doldurulmuş karga kurusu, gül, krepon kâğıdından yapılma, sakiler bile bir türlü yüzde onları verilmeyen garsonlardır. Bu bir tasavvufî sırrıdır. Hattâ, Rübaileri yazan Hayyam bile, Hayyam değildir.

Şimdi Hayyamın Rübailerinden bir kaç tercüme veriyorum:

Apostoool!.. Dalga geçme!.. Doldur bir tane. Bende paran kalmaz. Vallahi ay başında veririm. Nasıl olsa, bir gün Eminönü meydanından karşıya geçerken ezileceğiz. Bu dünya sana da kalmaz, Fahrettin Kerime de...

★

Güzelliğinin sırrını hiç kimsenin bilmediği sevgilim Nurten, şarabı fazla kaçırınca bu sırrı bana açık etti. «Yangın» marka ruj kullanıyor. (100 lira reklâm parası alınmıştır.)

★

Biz sarhoş, rind ve çâlâkiz. Mâ demki bir kere plâja gelmişiz. Ne duruyorsun? Haydi, hemen aile kabinesine girelim. Kocan bizi yakalarsa bile, ben, Hayyam olduğumu söylerim, aklını oynatır. Korkma, yürrrrü!..

★

Ezeli sırları ne sen bilirsin, ne ben bilirim. Bu muammayı kimse çakmaz. Kabinenin kapısını üstümüze kapadık, budak deliklerini de tıkadık mı, ne sen kalırsın, ne ben kalırım.

★

Cerrah kan almak niyetile neşteri Mecnun'a caplamak için saldırdı. Mecnun ağladı; dedi ki: Kıyma bana... Kabahat karımda. Bana adım Leylâ, dedi. Ben de heyecandan nüfus kâğıdına bakmadım.

★

Sevgilimle pazarda geziyordum. Bakışlarım farkında olmadan şeftalinin etiketine kaydı. Sevgilim o zaman bana dedi ki:

— Utan! Benim yanımda bana ihanet ediyorsun.

★

Yarın mahşerde hesap korkusu ile yüzleri sararmış bir çok kadın ve erkek gelir. Ben o zaman, seninle gittiğimiz plâj gazinosundaki hesap pusulasını uzatırım:

— Benim hesabımı gördüler! derim.

★

Dostlar! Birbirinizi kucaklayıp samba mamba oynayınız, öpüşünüz. Lasteks mayolu kadın kadar güzel ne vardır? Nasıl olsa yarın karınızdan dayak yiyeceksiniz!.

★

Şu ırmak kenarındaki karanfil, belki bikinili bir güzelin dudaklarından bitmiştir. Ama o karanfilin yanındaki eşek hıyarı, deve dikeni, kaynana dili nereden bitti? Yoksa burası aile mezarlığı mı?

★

Zavallı insan! «ben» le «sen» le uğraşıp durma! Bir müddet evrak takibi için masadan masaya atılır, kiralık ev aramak için tellâl peşinde sürter, sonra boş yatak bulmak için hastahane kapılarında koşuşup dursun. Şunu bil ki, her şey fâni, yalnız Türkiyede pahalılık ebedîdir. Durma! İç şarabı, bas... nârayı, keyfine bak!

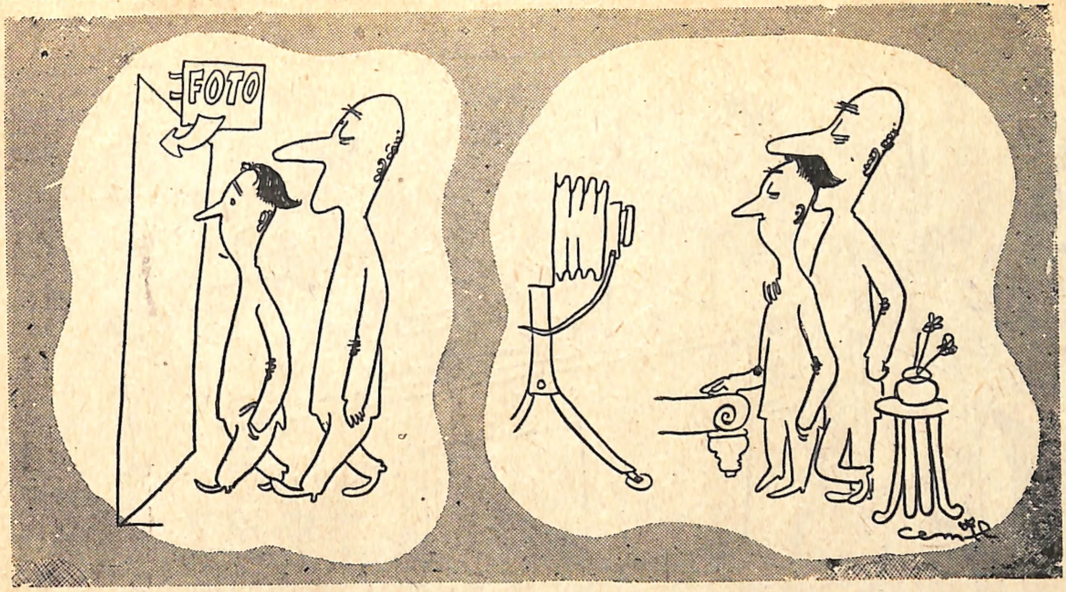

BIYIK MERAKI!..

(Cemil)

Tehdit Mektupları

Yazan: Dedektif X

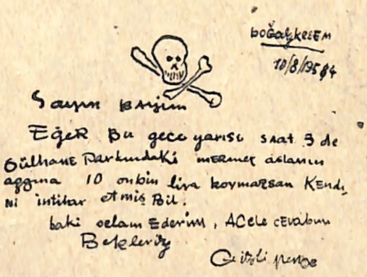

Kız, kadın, hattâ erkek kaçırma, sarkıntılık, lâf ve el atma gibi olayların çoğalması da gösteriyor ki, insanlar sıcaktan ne halt ettiğini bilmez olmuşlardır. Son günlerde yine sıcakların zorundan, postaya verilen tehdit mektupları sayısı artmıştır. Akbaba'nın gizli işler servisi şefi dedektif X, bir hafta içinde postaya atılan tehdit mektuplarından bazılarını açığa vuruyor.

Kaynananın damadına yazdığı tehdit mektubu :

Sevgili damadım.

Bugüne kadar dişimi sıktım, sizi rahatsız etmek istemedim. Fakat son zamanlarda hayat şartlarının ne kadar ağırlaştığı hepimize malûm. Eğer, tel havalesile adresime derhal bin lira göndermediğiniz takdirde, evinize misafir gelmek mecburiyetinde kalacağımı üzülerek bildirim. Günah benden gitsin, bak düşün taşın, hangisi işine gelirse, öyle yap.

Kaynanan
Mehpâre DİLLİ

○

Bir kadının kocasına yazdığı tehdit mektubu :

Ali,

Sana bu son ihtarımdır. Müjgân'ın Beyrut'tan getirdiği, hatırım için 280 liraya bıraktığı Lasteks mayoyu bugün akşama kadar almazsan, beşinci defa intihar edeceğimi bildiririm. Bu lâfıma yine aldırış etmezsen, denize mayosuz gireceğimi hatırlatırım. Müjgân'larda bekliyorum.

Yalnız senin nonoşun
YILDIZ

Bir ses san'atkârına yazılan tehdit mektubu:

Ablacım,

Eğer gençliğine doymadan, arkandan gözyaşı dökmemi istemiyorsan bu gece saat 23,30 da, şarkı söylediğin bahçenin tuvalet yerinde 20 bin lira düşür. Polise çivi koymaya kalkarsan, anam avradım olsun, oranın kapısını üstünden kilitlerim.

Karaduman Çetesi

Eski bir güzellik kraliçesine yazılan tehdit mektubu:

Ruhum,

Seni bir gölge gibi, senelerdir takip ediyorum. Son günlerde zengin bir herifle evleneceğini haber almasaydım, ömrümün sonuna, yahut piyangodan büyük ikramiye çıkana kadar takip edecektim. Şunu bil ki, sen, benden başkasının olamazsın. Seni babandan istiyecek ne param, ne kılık kıyafetim, ne de suratım var. Mes'ut bir aile yuvası kurabilmemiz için, 15 bin lira lâzım. Bu parayı bul buluştur. İstersen evden kıymetli bir kaç parça eşya sat, eve hırsız girmiş numarası yaparsın. Paraları temiz bir mendile sar. Pazartesi günü saat tam beşte, Üniversite bahçesindeki sağdan birinci bankın altına koy. Aklın varsa polise haber vereyim deme.

Müstakbel eşin
Mehmet DALGAKIRAN

Bir şirkette çalışan odacının, şirket müdürüne yazdığı tehdit mektubu:

Sayın Bay,

Şirketinizden aldığım maaşla, beş nüfusun geçinmesine imkân olmadığı Ticaret Odasının her ay çıkardığı geçim endeksinden anlaşılıyor. Maaşıma 80 lira zam yapmadığınız takdirde, daktilonuz Hülya ile tam mesai esnasında iken anahtar deliğinden çektiğim resmi muhterem karınıza göndereceğimi bildiririm. Polise haber vermeye kalkarsanız, yine daktilonuz la plâjdaki aile kabinesinde, budak deliğinden çektiğim alafranga güreş müsabakalarına ait fotoğrafların da elimde olduğunu hatırlatırım.

Sadık Odacınız
İbrahim UZAKGÖREN

○

Bir küçük memurun, müdürüne yazdığı tehdit mektubu:

Sayın Müdür Bey,

Muhalif partilere oy verenlerin, görülen lüzum üzerine emekliye ayrıldıkları elbette dik katinizden kaçmamıştır. Eğer bir ay izin vermezseniz, sizi de emekliyeceğini üzülerek bildirir, gerekli işlemin ivedilikle yapılmasına emir ve müsaadelerinizi derin saygılarımla rica ederim.

Haydar BANABAK

○

Jigolonun tehdit mektubu:

Hayatım,

Son günlerde beni fazla ihmâl etmiye başladın. Hasretine dayanamıyorum. Eğer bu gece de garsoniyerime gelmezsen, bana hediye ettiğin sutyen ile, karyolanın altında unuttuğun takma göğüslerini «artık karınızın benimle alâkası kalmamıştır» diye kocana posta ile iade edeceğimi, ebedî aşkımız namına bildiririm.

Senin için bitenlerden
Rıza YANMIŞ

— Refah seviyemiz beş misli artmıştır...
— Nereden bildin?.
— Eskiden bize bir kuruş verirlerdi, şimdi beş kuruştan aşağı veren yok!..

(M. Uykusuz)

DİKKAT!

Hakim bey barda!

Anadoludan İstanbula gelen bir hâkim, barda garsonlardan dayak yemiş. Bu dâva ya bakacak hâkim ben olsam, evvelâ meslekdaşıma sorardım:

— Barda ne işin vardı?

Haaaa, o insan değil mi? Eğlenmeye hakkı yok mu diyemezsiniz. Her yer, herkes için değildir. Kürsü şeyhi Galata meyhanesine, mahalle imamı randevu evine gidemez.

Hani adamın biri arkadaşına:

— Yahu, demiş, sizin hanım münasebetsiz bir eve girip çıkıyormuş, haberin olsun...

— Nereden biliyorsun?

— Bizim hanım rastlamış!

Hâkim dediğin, barda dayak yiyen hovardanın dâvasına bakan adamdır. Yoksa, bizim hanım rastlamış mevkiine düşen adam değil!..

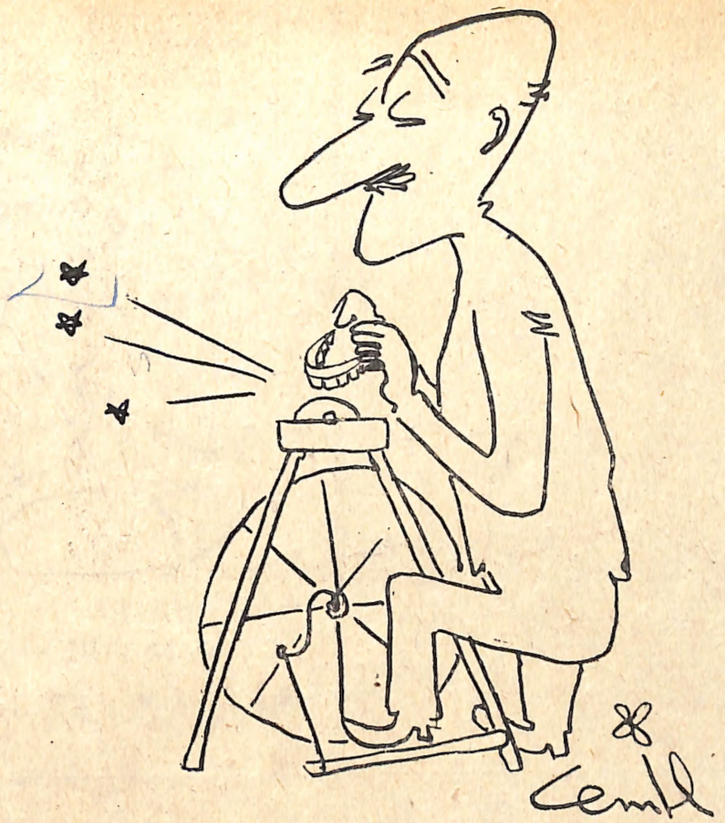

YAZISIZ!.. (Cemil)

Kaldı

Gönlümdeki her sevdadan,
Bana bir kaç satır kaldı.
Mahzun gönlüm her veda'dan
Sonra yine şâtır kaldı.

★

İlk gözağrım Ferîdedir,
Onu sevmek ne mîdedir!
Bilmem şimdi nerededir?
Ondan bir hal hatır kaldı.

★

Bir güzele oldum belâ,
Unutamam onu hâlâ,
O sevdadan kala kala,
Bir isim var: Itır kaldı.

★

Bak, Birsen'e duyarım kin,
Görünürken uslu sâkin,
Çifteledi bir gün lâkin,
Hayalimde katır kaldı.

★

Yine aşka tuttum çanak,
Berrin yalnız fazla ahmak,
İstedikçe baştan savmak,
O da çatır çatır kaldı.

★

Ettim hayli çok pazarlık,
Taktım sonra bir nazarlık,
Şimdi gönlüm bir mezarlık,
Orda bir kaç yatır kaldı.

Falân - Filân

ÜZÜNTÜ

Nuri Coşar, o kadar perişandı ki, bir gece evvel kaç fıçı içtiğini, ne hallere düştüğünü bile hatırlamıyordu. Yalnız, şuuriyle sa ati kontrol etti. İki saat gecikmiş olduğunu görünce, henüz işine gelmemiş olan patronun ev numarasını çevirdi, telefonla özür diledi:

— Kusura bakmayın, son dere ce harabım. Bugün çalışamıyacağım...

Telefonun öbür ucundan gevrek bir kahkaha duyuldu:

— Anlıyorum Nuriciğim, anlıyo rum. Ama üzülme, bugün zaten pazar...

BETERİN BETERİ

Özdemir Asaf, Tarsus vapurun da, aklına estikçe içiyordu. Kendisinden hoşlanan bayanlardan genççe biri, onun o perişan haline dayanamadı:

— Neden bu kadar içiyorsunuz? Bilmiyor musunuz, içki ne müthiş şeydir! Sorarım size, bun dan daha müthiş nasıl bir şey olabilir?

Özdemir sakin sakin cevap verdi:

— Susuzluk, hanımefendi!

ÇALAR SAATLI Zeynullah Takvimi

MİLÂDÎ : 26 Ağustos 1954 günlerden perşembe.

HİCRÎ : Meselâ, farzedin ki, şevvâl veya zilhiccenin on biri.

ARABÎ : 13 Şataraban bin üç yüz altmış bilmem kaç. Yevmi pencüşenbih.

RUMÎ : (Takvime bak!)

Güneşin doğuşu: Henüz belli değil, makamın arzusu sorulacak.

Sabah, horozlar çok olduğundan geç olacaktır.

Bugün hergünkü bayramlardan biridir. Resmî dairelerde, uykun, kahve içme, gazete okuma, şekerleme imâli tatilleri vardır.

Hava: Bu ayda şiddetli sıcaklar insanın beynine vurduğundan, sinema yerine, beynine güneş çarpanlar evlenme dairelerine rağbet ederler. Bilhassa gençler yakıcı güneşin tesirile fazla sulanır ve sulunanırlar. Kuraklık devam ederse, «Çatlak» ların sayısı çoğalır.

Plâjlara ateşini söndürmiye giden bağrı yanıklar Sûzidil makamından «yandım Allah!» diye feryat ederler. Talih diye Kör Salihe rastlıyanalr, ağustosta suya girseler, balta kesmez buz olur.

Sağlık: Ağustos ayında, bilhassa plâjlarda göze gelmemek için, aile kabinenizin delik deşiklerinizi, iç çamaşırlarınızla tıkayarak kendinizi kem nazarlardan koruyun.

Bu ayda,, kumda oynamak faydalıdır. Kapalı kış günlerini düşünerek, bol miktarda göz banyosu yapmalıdır.

MEYVALAR:

Bu ayda şeftaliler bollaşır. En makbulde olan yarma'lardır. İncirler ballanır. Üzümü yiyen bağını sormamalıdır. Körpe hıyarlar, bu ayda kartlaşır, tohuma kaçarlar. Karpuzlar fazla fırlar. Kavunu seçerken, kaidesini mutlaka koklamalıdır.

ÇİÇEKLER:

Güllerden, ağustos ayında Yediveren'ler açılır. Bu ayda «kaynana dilleri» de fazla uzar. «Anasına, babasına pay veren» ler de çoğalır. Bazı plâjalrda güneş banyosu yapanların arasında karaçalı, devedikeni de görülür. Koklıyanın burnu düşen kabak çiçeklerinin tam açılma mevsimidir. Plâj kabinelerinin etrafını parazitler, sarmaşıklar sarar ve köpek hıyarı denilen bir bitki kaplar. Ballı babalar bu ayda tam kıvamına gelir. Hercailerle «gece sefası» pek güzel olur. Yalnız «ısırgan» lara dikkat etmelidir.

YEMEKLER:

Lokman Hekimin ye dediklerini mutlaka yemelidir. Bu ayda et bol olduğundan «oturtma» tavsiyeye değer. Hele piliç oturtması nefis olur. Dolmalar, hele yalancı dolmalar, sıcaklarda çekilmez. Kadın budu, fazla yanmamak şartiyle iyi bir yaz nimetidir. Hanımgöbeği ağır basar. Fakat dondurmalı dilber dudağı, kaymak ta olursa, tadına doyum olmaz. Yalnız akşamları evde «haşlama ve papara» yememeğe dikkat etmelidir.

— TAKVİMCİ —

İlân-ı

Miyop — Tanıyabildin mi?.. Yüzü yabancı gelmiyor bana!..

(Necmi Rıza)

PE
AÇI

ARTIK yazın son günlerinde delerini açmağa hazırlanıyo ğa başladığı bu günlerde, Akbal

İlk konuşmayı, Şehir Tiyat Fehmi Başkut ile yaptık:

— Üstad, bu yıl sahnemizd

— En büyük yenilik, her il de yerli telif eserlerin çokluğu

— Aman pek memnun oldu

— Meselâ, meselâ... Efendi zetesi Yazı İşleri Müdürü Cevat receğiz...

— Sonra?

— Sonra efendim, yine Dr reisi Cevat Fehmi Başkut'un bi

— Başka?

— Başka efendim, Komedi heyeti âzasından Cevat Fehmi cağız...

— Daha başka?

— Daha başka efendim, piy mi Başkut'un hafif bir komedisi

— Peki, ya sizin hiç bir es Başkut?

Üstad, nazik bir gülümseyi

— Bakalım, bu saydıklarım eserim oynanacaktır!

Kendisine teşekkürler edere

Aşklar

(Suat Yalaz)

— Bayan, bu sizin mi?..

(Necmi Rıza)

DE
YOR

Tiyatrolarımız birer birer per-
Sanat hareketlerinin kaynaşma-
da harekete geçmektedir.
u edebî heyeti âzasından Cevat

e yenilikler göreceğiz?
ahnemizde de tercümeden ziya-

Meselâ kimlerin piyesleri var?
Dram kısmında, Cumhuriyet ga-
hmi Başkut'un bir faciasını gö-

kısmında Gazeteciler Cemiyeti
jedisi var...

mında, Şehir Tiyatrosu edebi
kut'un bir vodvilini alkışlıya-

muharrirlerimizden Cevat Feh-
nanacak...
iz yok mu sayın Cevat Fehmi

fısıldadı:
vakit kalırsa benim de bir kaç

yrıldım.

Süflör

DÂHİ ÇOCUK

Yazan : **ATEŞ SİN**

Her rezaletinde bir zekâ eseri bulmak zekâsızlığı vardır. Hepsi, ama hepsi böyledir babaların. Çocuğu üç yaşına geldiği halde daha yeni yeni suya:

— Buuu!.. diyebilen bir baba bilirim, çocuğundan, sanki o yaşta seçim nutku çekmiş gibi bahsederdi. Çocuğu, beş yaşında yürür gibi olunca, hiç unutmam, nazar değmesin diye, elini masaya vurup:

— Maşallah, benim çocuk atlet olacak! demişti.

Cümle âlemdeki bu baba hastalığı bende de vardr. Oğlum, evdeki radyonun içini dışına çıkardı:

— Maşallah, maşallah!.. Çocuk ta amma da araştırıcı zekâ var!. Dedik.

Oğlum büyüdü, araştırıcı zekâ hâlâ var, fakat Allah bir türlü bulucu zekâyı nasip etmiyor.

Bir gün benim kitapçı dükkânında idik. Oğlum yine etrafımda kıracak, dökecek, parçalıyacak, bozacak, yani mahiyetini araştıracağı bir şey aranıyordu. İçeri kırk beş elli yaşlarında bir madam girdi.

— Bonjur!..

— Bonjur madam...

— Madam değil, Matmazelim. Matmazel Batakyan...

— Evet Madam...

Ters ters suratıma baktı. Yaşlı kadına matmazel dersem, sanki alay ediyormuş gibi olurum.

— Ben piyano tersi veroorum.

— Evet...

— Tükkânın camekânına «Bun da piyano tersi verilir» deyi bir kâhat asarsın? Ders başına komisyonun her neysem veririm, olur?.

— Olur Madam,..

— Madam deyil matmazelim... Komisyon ne istoorsun?

— İstemez bir şey...

— İstemez olur? İllem bi şi istiyeceksin...

— Kolay Madam.

— Madam deyil matmazel...

O sırada bir şangırtı koptu. Oğlan, araştırma sırasında, dolabın camını aşağı indirmişti.

— Oğlum, sen adam olmıyacak mısın? Şu dükkânda birer liralık iki sevda kitabı ile bir plâstik polis romanını zor satıyoruz. Kira mı verelim, yiyelim mi, yoksa senin kırdıklarını mı tamir edelim?

Piyano hocası:

— Yok azarlamayın, dedi, eğer kim her şeyi kıroorsa, helbet bir meramı vardır, onu ağnamalı.

Bizim oğlana döndü:

— Gel bakayim evladım... Suratıma bir bak... Eveeet!.. Şunda vur bakayım.

Oğlan bir madama, bir bana bakıyor. Madam çantasından çıkardığı anahtarı oğlana verdi:

— Korkma evladım, vur!..

Oğlan, anahtarı masadaki bardağa vurdu. Çınn!..

— Daha hızlı vur!..

Bir daha çınnn!.. Oğlanın hoşuna gitti, gülüyordu. Madam:

— Şimdi ağnadim, dedi, bu çocuk neden kıroor, şimdi ağnadım. Çünküm efendim, bu çocuk sese âşık... Ne doorsam, ağnoorsun?.. Sese âşık deorum. Yaniyam sese âşık demek, Allahın vergisi demek.

— Anlamadım Madam.

— Madam deyil, Matmazel... Çok keret tecrübem var, böylem ağnayışsız adamların zanatkâr ruhlu çocukları olur.

Acı acı oğlanın yüzüne baktı:

— Ah evladım ah, zengin bir babanın evladı olaydın, şimdiye bir dâhi çocuk olup çıkmışdın.

Benim gözlerim o zaman açıldı. Madam bana döndü:

— Efendi, efendi, dedi, çocuk camı çeçerfeyi indiroorsa, ne kızoorsun. Sese âşık... Senin elinde bir hazne var. Çe haber? Ah ince ruhlu evladım, sende Şopen'in Şubert'in ruhu hortlamış.

Ben zaten bizim oğlanda bir şeyler olduğunu sezinliyordum. Demek dâhi çocuk dedikleri böyle oluyor işte.

— Aman Madam, seni Allah gönderdi. Şimdi ne yapalım?

— Madam deyil Matmazel... Napabilirsin? Hiç!..

— Hiç olur mu? Fakiriz ama, satar savar yine bir çaresine bakarız. Siz ders verir misiniz?

— Vermesine veririm. On liraa bir ters veroorum. Ama çocukta kabiliyet görürsem, sizim için se kiz liraa veririm.

— Hay Allah razı olsun Madam.

O sırada dükkâna yaşlı bir kadın girdi. Sizde «Aşk altmışında başlar» isimli roman var mı?

— Roman kimin efendim?

— Kimsenin değil, satın alacağım, benim olacak.

— Yok efendim.

Dışarı çıkarken, Madam kadına:

— Bir takke!.. dedi. Kadın hayretle döndü. Madam devam etti:

— Hayatımda böyle ses duymamışım. Haryan oldum. Fefkalade bir sesiniz var. Farkındasınız?

Kadın:

— Evet... Sesimin güzel olduğunu söylerler.

— Müzik yapoorsunuz?

— Ah, nerde kardeş...

— Çok yazık... Açın bakayım ağzınızı... Do deyin, do... dooo...

Kadın ağzını açtı, kalın bir hırıltı çıktı:

— Ah ne fevkalâde!.. Bunca yıl piyanu hocasıysam, hayatımda böyle bir do duymamışım. Re deyin, re... reee...

— Reee!..

— Yazık kim müzik tersi almoorsunuz! Bu güzelim ses gümbürtüye gidoor.

— Siz müzik hocası mısınız?

— Evet...

— Ah ne olur, konuşalım. Bizim ev şuracıkta. Buyurun bir acı kahvemizi içersiniz.

Madam giderken:

— Ben yarım sahate bundayım, dedi.

— Aman Madam, bekliyorum.

— Madam deyil Matmazel...

Bundan sonra olanlar oldu. Benim eskiden tanıdığım, piyano alır satar, Vasil Vasilevski adında bir beyaz Rus vardı. Hemen ona koştum. Yalvar yakar, altı yüz liraya elden düşme bir çocuk piyanosu bulduk. Madam, bu piyanonun akordunu düzeltmek için de yüz elli lira aldı. Derslere başlandı. Sattık savdık Madama verdik. Oğlanın, sahiden dâhi çocuk olduğu meydana çıktı. Piyanoda müzik tarihinde duyulmamış sesler icadına başladı.

Madam her gün derse geliyor, ders ücretini de ne olur ne olmaz diye peşin alıyordu. Evde satacak eşya da kalmadığı için, sağdan soldan borç almağa başladım. Be reket versin, yine oğlanın araştırıcı zekâsı imdada yetişti. Oğlan, piyanonun tahta aksamı ile demir ve kemik aksamını birbirinden ayırmış, parçalamıştı. Yanına gittiğim zaman keser elinde, piyanonun ayaklarındaki teker lekleri çıkarmakla meşguldü. Oğlumu alnından öptüm:

— Yarabbi! Bu çocuğa ne araştırıcı zekâ vermişsin, dedim, eğer piyanonun içinde keser elinde, seslerin mahiyetini araştırmasaydı, madama para yetiştirmek için dilenmeğe mecbur olacaktım.

ALLAH YARDIMCILARI OLSUN!

— Ne yapacağım bilmem, bir işçi bulamıyorum!..

— Ne yapacağım bilmem, bir iş bulamıyorum!..

(Şadi Dinçağ)

Mesut Bir Ailenin MEKTUPLARI

O Alleyi, yirmi yıldan fazla oldu tanırım. Birbirlerinden sakladıkları sırlarını bile benden gizlemezler. Geçenlerde Sıdıka hanımdan şöyle bir mektup aldım.

«Hasan bey oğlum;

Bilmem, biliyor musun. Bu sene damat yazlığa, Büyükadaya taşındı. Ben da yanlarındayım. Sen şimdi kaynana damat, nasıl oldu böyle, beraber oturuyorsunuz? diye şaşarsın. Benim senden saklım, gizlim, kapaklım yoktur. İşin içyüzünü anlatayım da büsbütün şaş... Şu Cezmi ile oldum olası yıldızım barışmadı. Artık ihtiyarladım da... Yalnızlık zor geliyor. Geçim de güçleşti. Lâlelideki apartımandan aldığım kiraları bankaya koyuyorum. Elden ayaktan düşünce, bana kim bakar oğlum! Bu sene Cezmiye dedim ki, damat, dedim, benim bir ayağım çukurda dedim, Lâlelide ki apartımanı üstüne yapayım da ömrümün sonuna kadar bana bak, dedim. Zaten evlâdım değil misin, benim şurda kaç günlük ömrüm kaldı, dedim. Aman görme bir sevindi, bir sevindi. Sen de sakın sahiden böyle bir delilik yapacağımı sanma!.. Ben, kaç yılın Sıdıkasıyım... Apartımanı bugün üstüne yapsam, beni o gün kapı dışarı eder. Şimdi apartımanı üstüne yapacağım, di ye kaynanacığım aşağı, kaynanacığım yukarı... Bir itibar, bir iti bar görme. Bana nasıl yidirip, içireceğini şaşırıyor. Etrafımda pervane.

Salâhattin bey de oğlu Ozgürle bizde misafir kalıyorlar. Bu Salâhattin bey için ne düşünüyor sun? Bugün he desem, benimle hemen evlenecek... İnsanın kendi evi ocağı olması başka değil mi ya? Karun gibi zengin, yal nız cimri. Yaşlı adam ama, ben de pek genç sayılmam. Bir kere da sana danışayım, dedim...»

Bir parçasını yazdığım Sıdıka hanımın mektubundan bir gün sonra, bizim Cezmiden şu mektubu aldım:

«Kardeşim Hasan,

Bu sene Büyükadada bir köşk tuttum. Kayınvalde, Salâhattin Ley, oğlu hep bizdeler... Kayınvaldenin bizde kalışına şaştın de ğil mi? Kocakarı bana bir numara yaptı, sorma. Apartımanı sana vereceğim diye, gûya beni kandırmağa çalışıyor. O karı adama apartıman değil, günahını bile vermez. Kayınvaldeyi doktora muayene ettirdim, doktor, midesinde hâd ülser var, aman per hiz yapın, yoksa gider, dedi. Eğer perhiz yapmazsa, bir iki aylık ömrü varmış. O beni, apartımanı vereceğim, diye kandıradursun, ben de sabah akşam ona, bir an evvel cehennemi boylıyacağı nefis yemekler ikram ediyorum. Bilirsin, işkembesine düş kündür, boyuna atıştırıyor. Mortoyu çekmesi, apartımanını bize kalması yakındır.

Salâhattin beye gelince, ihtiyar tilki numara yapıyor. Gûya, kötü niyetini bana çaktırmamak için, kayınvalde ile kaynatıyor. Halbuki namussuz herifin, Cavidanda gözü olduğunu biliyorum. Cavidanı çağırdım, «aman karıcığım, dedim istikbalimiz bu herifin elinde... Zaten bunağın biri, Arasıra ümit verir gibi yap, idare et!..» bilirsin Cavidan akıllı kadındır, herifi oyalıyor. Ama Cavidanın bütün bunlara neden katlandığını bilmiyor değilim. Salâhattin beyin oğlu, Ozgür'e olan hislerini, bu suretle gizlemeğe çalışıyor...»

Cezminin mektubu daha uzun. Alt tarafı yine bu yolda devam ediyor. Birkaç gün sonra da Salâhattin beyden aşağıdaki mektubu aldım:

«Hasan bey oğlumuza;

«Ben bu yazı, oğlumla beraber Cezmi beyin Büyükadada tuttuğu köşkte misafireten geçiriyorum. Böyle bir zamanda, bütün bir yaz misafirlik olur mu? Diyecek sin. Oluyor, işte. Senden sır çıkmıyacağını bildiğim için anlatayım. Cezmi, benden çok şeyler umuyor. Karısında da gözüm olduğunu sanıyor;. Ben de onun bu zannını bozmamak için elimden geleni yapıyorum. Kızı, Ayhan'a da bizim oğlana yamamak istiyorlar. Sen artık, nasıl tefsir eder sen et. Ben de bu durumdan azamî derecede istifade ediyorum. Ne Cezmi gibi ahlâksıza yapacağım iyilik var, ne bu yaştan sonra sevdaya takatim var. Ne de o sokak kızını oğluma alırım. Bu yaz, müsait bir yazlık aradım, en adisi bile iki üç bin lira... Eşya nakli, hizmetçi masrafı, günlük masraf, vesaireyi hesaba katarsan bir yaz mevsimi bana yirmi bine patlıyacaktı. Bütün mesele bu, masraftan kurtuldum. Hem de bukadar iyi bakılmama imkân yoktu...

Cavidan hanımdan aldığım mektup daha enteresandı. O, annesinin apartımanını vereceğim diye kocasını kandırdığını bildiği halde, annesine bakılsın diye ses çıkarmadığını, kocasının da, bir an evvel annesini öldürüp apartımana konmak için ona zararlı yemekler yedirmek istediğini pek âlâ bildiğini, fakat annesine bu yemekleri yedirmediğini, Salâhattin beye gelince, bu herifin kocasının zannettiği gibi kendisinde gözü olmadığını, kendilerine de beş paralık faydası olmıyacağını, bütün bir yazı beleşten geçirmek istediğini bildiğini yazıyor. Bütün bunlara kocamın zannettiği gibi Ozgür'ü sevdiğim, yahut da Salâhattin beyin tahmini gibi bizim Ayhanı, onun sünepe oğluna vermek için katlanmıyorum. Benim maksadım şu... Senin ağzın sıkıdır diye söylüyorum. Her gece poker partisi yapıyoruz. Salâhattin beyden, bir yaz lık için harcıyacağı paranın beş mislini sızdırıyorum, bu bir; koca ma gelince, bu sene girdiği borç lar ve ümitlerinin de boşa çıkması yüzünden onun da intihar edeceği, benim de ondan güzellikle kurtulacağım muhakkak, bu iki.....»

Ayhan ile, Özgür'den de birer mektup aldım. Onları da öğrenmek ister misiniz? Hayır, hayır... Hepimiz, mesut birer ailenin fer diyiz. Ne diye saadetimiz gölgelensin. Yüzlerin en çirkini, insa nın göremediği, kendi iç yüzüdür.

Hasanbey

Yıllık iznini Amerika ve Kanadada geçiren sevimli valimiz, bu müddet zarfında İstanbul gazetelerini okumadığı için, dinç bir kafa ile vazifesi başına dönmüştür. Şimdiye kadar İstanbul Belediye reisi, «Ya bu deveyi gütmeli, ya bu diyardan gitmeli» diye tenkit ediliyordu. Sayın Belediye Başkanımız, yalnız gütmek değil, bu defa deveye hendek te atlatmak niyetindedir.

Bu maksat için, yüksek atlama kabiliyeti olan rekortmen bir deveyi de seyahat dönüşü beraber getirmiştir.

Deveye hendek atlatma işinde, radyodaki kısa şehir haberlerine dört saatlik zaman ayırtmak suretiyle, değerli Belediye başkanımıza, Devlet Bakanı Mükerrem Sarol da yardım etmektedir.

Yukarıdaki resimde, bu diyardan gitmemek için, deveye hendek atlatma ekzersizleri yapan sportmen Belediye başkanımızı görüyorsunuz. Devenin arkasında oturan zat, deve atlarken «hık, hık!..» diye gayret veren, sayın Mükerrem Sarol'dur.

(Foto: Akbaba)

BABA MİRASI

YAZAN: ALİ YAZMIŞ ÇİZEN: MİM UYKUSUZ

DERDİMİ DİNLEDİKTEN SONRA PAŞA HAZRETLERİ AĞUSTOS AYINDA **EMİNÖNÜ ASFALTI** GİBİ YUMUŞADILAR...

MERAKLANMA... SENİN ATALARIN DEVLETE, MİLLETE HİZMET ETMİŞTİR. **EY EVLÂD-I VATAN!..** GÜVERCİN TERSLERİNE KAVUŞACAKSIN!..

31

HOP ŞİNANAY! ŞİNANAY... DÜZE EKTİM EKİNİ...

32

BU HABERİ ALINCA, SEVİNÇTEN DELİYE DÖNDÜM. BELEDİYE MEMURU GÖRMÜŞ **SEYYAR ESNAF** GİBİ KOŞTUM...

AH **EVLÂDIM...** BU SEFALETTEN NE ZAMAN **KURTULACAĞIZ?..**

ANNECİĞİM! ARTIK MİRASIMIZA KAVUŞTUK. **ÇABUK** GÜVERCİN KAKALARINA **MÜŞTERİ** BULALIM!..

33

BİZ SEVİNÇLE FAKİR SOFRAMIZA OTURUP ZEYTİN EKMEĞİMİZİ YERKEN EV SAHİBİ HIŞIMLA İÇERİ GİRDİ...

ALTI AYDIR KİRA BEKLİYORUM. BUGÜN DE VERMEZSENİZ **HADİ YALLAH, DIŞARI!..**

34

AYAKLARIMI BİÇİMLİ **ÖP!..** PANTOLONUN **ÜTÜSÜNÜ BOZUYORSUN HANIM!..**

AYAĞINIZI ÖPEYİM... GÜVERCİN KAKALARINI SATINCA BİR SENELİK HAVA PARASI VERECEĞİZ..

35

mim uykusuz

MİRASA KONUNCA, BENİM SİZE YAPTIĞIM **İYİLİĞİ** UNUTMAYIN...

NASIL UNUTURUZ **BAYIM?**

İKİ ÇUVAL GÜVERCİN TERSİ DE **CABADAN** VERİRİZ!..

36

EV SAHİBİ YAĞLI VAADLERİ GÖRÜNCE YUMUŞADI...

— Devamı var —

Kocaman Laflar

Büyük romancı demek, söylediği yalanlara, insanları inandırmasını bilen usta bir martaval san'atkârı demektir.

★

Yarınki işini bugünden yaparsan can sıkıntısından kurtulamazsın.

★

Bütün hayatımda cevabımı vermek için zorluk çektiğim bir tek soru var. Bir eve gidip kapısını çalınca, mutbaktaki kadının sorduğu sual:

— Kim o?...

★

Mantık, insanların dünyayı olduğu gibi değil, istedikleri gi bi görmek için, gözlerini zorla şaşı yapmalarıdır.

★

Vahşet, yamyamların, etini yemek için insanı öldürmeleridir. Medeniyet ise, etini yemiyeceği halde insanı öldürmektir.

Şifa Eczanesi

Yeni açılan eczahanemiz de, ilâçtan başka ne ararsa nız bulunur. Bir kere teşrif edin, memnun kalacaksınız.

Saç fırçaları, diş fırçaları, tahta fırçaları reçete ile vazelin de verilir.

Her çeşit lâstik ve nay lon malzeme: bulaşık eldi venleri, her boy parmak lâstikleri (bir ay garantili, delik ve yırtıklar tamir edilir).

Gözlük, açık kolonya, tak ma kirpik ve göğüsler ve bilumum hırdavat bulunur.

ŞİFA ECZAHANESİ

— Size minnettarım, beni boğulmaktan kurtardınız...
— Peki, ya beni kim kurtaracak şimdi?..

Aile Plâjı

Kabinelerimiz yeniden tamir edilerek her boyda erkeği memnun edecek hususî budak delikleri açılmıştır.

İzdihama mâni olmak için numaralı yerlerimizi evvelden ayırtınız.

Deniz banyosu, Güneş banyosu, Kum banyosu ve hele hele göz banyosu.

En müşkülpesent, meraklı seyirciler memnun edilir. Üç buutlu gösteren hususî gözlüklerimiz de vardır.

Zevk sahibi erkeklerin tercih ettiği sökülür takılır göğüsler!

Şiir gibi takma kalçalar! Suratınıza sihirli bir cazibe veren takma kirpikler!

En eski motorlar için en iyi randıman veren yüksek takatli yedek parçalarımız gelmiştir. Bir tecrübe yeter!

Akbaba Reklâm Bürosu

Kadın Olan Erkeğin HATIRALARI

Yazan: İlâllah Şerrinden

— 14 —

Açtığım üçüncü mektup altı defa evlenmiş ve kadınlar kıymetini takdir edemedikleri için bedbaht olmuş birinden geliyordu. «Siz ne olsa, eski evlilik hayatın da kadın kahrı, dırdırı çekmiş bir hanımsınız. Aynı rezaletleri yapmıyacağınıza emin olduğum için, sizinle yeni baştan hayatımı tanzim etmek ve mesut bir yuva kurmak istiyorum.» diyordu.

Pembe ipekli kâğıda çini mürekkebi ve güzel yazı ile tıpkı devlet dairesine gönderilecek dilekçe gibi yazılmış bir mektup çok hoşuma gitti.

«Eski erkek ve yeni kadınlarımızdan bayan Bayramiyenin yüksek katına »

İstanbul

Efendim,

Ben, parasızlık yüzünden, on dört senedir devam ettiğim Hukuk Fakültesinin ikinci sınıfından, üçüncü sınıfına bir türlü geçemiyorum. Halbuki, kıymetli bir avukat olmak için, mühim şartlardan olan gerek çene kuvvetim, gerek karşımdakine bir kelime söyletmeden yirmi dört saat en mantıkî şekilde saçma sapan konuşmam, herkesin takdirini çekmiştir. Neşeli, iyi giyinmesini sever, mükemmel dans eder, şarkıcı hanımlara bayılan müziksever, sporcu bir gencim. Boyum, 1,80, kilom 78, kumral saçlı, yeşil gözlü bir delikanlıyım. Muhitimde yakışıklı olduğumu söylerler. Şimdiye kadar, bütün kadınlardan, benden memnun kaldıklarına dair bonservislerim var. Eğer şartlarım işinize geliyorsa, Hukuku bitirip, avukat oluncaya kadar, sizinle hayatımı birleştirmemizi teklif ediyor, beni içinde bulunduğum sefaletten kurtarmanızı rica ediyorum. Gereken işlemin iyi dilekle yapılması için yüksek emirlerinizi saygı ile rica ederim.

Atilâ Güzeler

NOT: Çıplak ve elbiseli ilişik iki fotoğrafıma bakarak. acele karar veriniz. Çünkü, üç güne kadar yurddan kovacaklarını bildirdiler.»

Mektuplar, pek eğlenceliydi. Zengin ve yaşlı bir adamın aşk mektubunu, âdeta sarhoş olur gibi okurken, kapı çalındı. Baktım, bizim mahalle bakkalı Abdürrezak...

Sevgili Huriyemden öğrendiğim bütün kadın şirretliği ile:

— Ne var Abdürrezak efendi, ne istiyorsun? Diye tersledim.

Abdürrezak efendi boynunu büktü, ellerini oğuştura oğuştura:

— Sultanım, dedi, kulunuzu paylamayın!.. Bir emirleriniz var mı acaba? diye sizi rahatsız ettim.

— Teşekkür ederim, hiç bir şeye ihtiyacım yok!.. Olunca ben size haber yollarım.

— Beni bahtiyar edersin... Hele bir bak canım!.. Hiç evin ihtiyacı olmaz mı? Bilirim, siz eskiden de zaten maheuptunuz...

Adamın haline acıdım.

— İstersen gel Abdürrezak efendi, hem bir kahvemi içersin, hem dertleşiriz.

(Devamı var)

Müsabakamızın Neticesi

120 nci sayımızda başlayan ve 123 ncü sayımızda biten üç güzel yazı ve karikatür müsabakamızın neticelerini ilân ediyoruz:

★ **Birinciliği kazanan yazı:**

Çiki Çiki Bom!

Yazan: ATEŞ-SİN

Sayı : 123

«1865 reyle»

★ **İkinciliği kazanan yazı:**

Sayın Adnan Menderes'e açık mektup

Yazan: Yusuf Ziya ORTAÇ

Sayı : 120

«1852 reyle»

★ **Üçüncülüğü kazanan yazı**

Boğazda bir vapur gezintisi!

Yazan: ATEŞ-SİN

Sayı : 120

«1703 reyle»

★ **Birinciliği kazanan Karikatür:**

Tam profesör olacakken emekliye ayrıldı!

Çizen: Necmi Rıza

Sayı : 120

«1851 reyle»

★ **İkinciliği kazanan karikatür:**

Bitpazarı

Çizen: Turhan SELÇUK

Sayı : 122

«1601 reyle»

★ **Üçüncülüğü kazanan karikatür:**

Sine - Plâj

Çizen: Mim UYKUSUZ

Sayı : 121

«1585 reyle»

(Müsabakamıza katılan okuyucularımızdan hediye kazananların isimlerini gelecek sayımızda neşredeceğiz.)

Heyecanlı Bekleyiş

ODETTE D'İvry, ituz beşini artık aşmış genç bir duldu. Vücudunun belinden aşağısı, yukarısına nisbetle biraz daha uzunca olduğundan, cins kadından anlıyan erkekler nazarında pek makbuldü. Lâkin bilirsiniz, Pariste otuzundan yukarı güzel kadın bulunmaz. Paris, güzel genç kızlar şehridir.

Bu yüzden, içi fıkır fıkır erkek diye kaynamasına rağmen, artık boynuna tül eşarplar bağlıyan sandaletlerini asfalta sürüyerek giden yirmi yaşındaki delikanlılar, Odette'e ancak yaşlı kadın nazariyle bakıyorlardı.

Odette D'İvry, dört lisanda mükemmelen konuştuğu için, Rue des Ecoles'de bir turist otelinin telefon santralini ve müşteri kabul işlerini idare ediyordu. Onbeş yaşında bir kızın annesi olduğunu daima maharetle gizlemişti. XIX. dairede mobilyalı bir apartımanı vardı. Bir yandan onu kiraya veriyor, bir yandan da otelden aldığı otuz bin frankla geçinmeğe bakıyordu. Aksi gibi bir film prodüktörü de gelmiyordu ki otele, keşfetsin dünyanın en güzel kadınını...

Gerçi bir film prodüktörü gelmedi otele. Ama bir başka turist onu keşfetti nihayet. Bu, Meksikalı bir gençti. Yağız, esmer cildi, simsiyah, ince bıyıkları, Odette D'İvry'i görür görmez kendisine bağlamıştı.

— Madam, bir banyo almam mümkün müdür?

— Burada herşey mümkündür mösyö... Elverir ki siz isteyin!

Bu vaat dolu cümlenin arkasından küçük, billûr gibi bir kahkahacık. Armando Juando bu sesi duyunca ürperdi. Genç kadını baştan aşağıya bir süzdü. Hoyrat bir hali vardı. Zaten delikanlının asıl bu haliydi Odette'i kendisine çeken. Genç, kadın, bütün zekâsını kullanıp Juando'yu elde etmeğe karar verdi.

Allahtan, talihi de yardım etti. O sırada apartımanını mobilyalı olarak kiralıyan aile gitmişti. Odette Armando Juando'ya, yalnız bulduğu ilk anda sordu:

— Ne kadar kalacaksınız burada? — Bir sene...

— Otelde mi?

— Başka nerede kalabilirim?

— Bir apartıman tutabilirsiniz.

— Yalnızım.

— Daha iyi ya. Benim mobilyalı bir apartımanım var. Size daha ucuza gelir. Hem de şehrin nisbeten tenha bir semtinde. Ne karışanınız olur ne görüşeniniz.

Armando Juando bir kere daha genç kadını süzdü:

— Buyrun madam, gidelim, görelim apartımanı... dedi.

DÜNYA MİZAHINDAN:

HİKÂYE

Odette'in içine tatlı bir sıcaklık yayıldı. Ohhh.. Yârabbi, nihayet...

Hemen bir taksiye atladılar. On beş dakika sonra, büyük, fakat eski bir binanın önündeydiler.

Asansöre binip Odette'in dairesine çıktılar. Burası küçük bir apartımandı. Lâkin her türlü konforu haizdi. Yatak odası geniş ve ferahtı. Oraya girdikleri zaman Juando:

— Bizi kimse rahatsız etmez ya burada? diye sordu.

— Hayır yavrum, kimse etmez.

— Sizi böyle yalnız bir odada bulduğuma memnun oldum. Bunu pek istiyordum...

Genç kadının yanakları kızardı. Sordu: — Neden acaba?

Öteki ona cevap yerine bir emir verdi:

— Haydi çabuk, soyunun...

Doğrusu Odette, şaşırmıştı. Çünkü ne de olsa, zarafete alışıktı. Böyle hoyrat, açıktan açığa maksada giren bir adamla ilk defa karşılaşıyordu. Armando Juando, gözlerini ona dikmiş, sabırsız, tekrarlıyordu:

— Soyunsanıza canım bir an evvel...

Odette soyunmağa başladı. Armando, üzerinden çıkan her şeyi büyük bir dikkatle muayene ediyor, sonra Odette'in pek terbiyesizce bulduğu bir sual soruyordu:

— Bu bluz kaça? Bu gömleği kaça aldınız? Nerden aldınız bütün bunları? Bu sutyen naylon mu? Kaça? Nerden aldınız? Bu şey kaça... Nerden aldınız?

Jando birer birer hepsini elledi, yokladı, fiyatını sordu. satıldığı yeri öğrendi. Sonra, şaşkın şaşkın kendisine bakan kadına:

— Giyinin artık. emrini verdi.

Odette D'İvry, o kadar şaşırmıştı ki, bir türlü elini uzatıp gömleğini alamıyordu. Armando Juando büyük bir ciddiyetle ona yardım etti. Kadın, adamakıllı sinirlenmişti.

— Ben de sizi erkek zannetmiştim... diye hıçkırdı. Meksikalı hiç gülmedi:

— Erkeğim ya... dedi. Hem de evli ve ciddî bir erkeğim. Karım bana tenbih etmişti. Kadın eşyalarını bilen birine sor, anla, ondan sonra al, aldanma diye... Sizi onun için rahatsız ettim. Affedersiniz madam... Şayet bir mahzur görmezseniz, yani dediğim dilândan çekinmezseniz, buyrun da bir gün bunları aldığınız yere gidelim, karım için de birer takım alalım...

— Delphine Boyer —

AKBABANIN ROMANI

SİHİRLİ HAVUZ

Yazan: Thorne SMİTH *Çeviren: Azize ERTEN*

— 10 —

Adam gittikten sonra Spray Summers, havuzun kenarına oturup, ayaklarını suya soktu. Rex Pebble de onun yanı başındaydı.

Spray:

— Şu herif pek fena ruhlu bir insana benziyor, dedi.

— Tom'un mektubuna bakılırsa hakikaten kelimenin tam mânasiyle çok fena bir insanmış. Mamafih ben fena adamları severim, hele yaşlı olurlarsa...

— Öyle, zaten kendini de bunun için çok seviyorsun ya...

Mr. Pebble, bir müddet hayale daldı... O çıplak kızı düşünüyordu. Tekrar kendini toparladığı zaman ise, Spray'i hayretle ayağını muayene eder buldu.

— Ne var?.. Kendini daha iyi mi hissediyorsun?..

— Ayaklarıma bak... Yirmi yaşında bir kızın bile bacakları bu derece güzel olamaz.

— Sahi... Yoksa eskiden böyleydi de ben mi farketmemiştim?

— Bilmem. Galiba birdenbire böyle oldu... Herhalde sudandır... Şayet tahminimde aldanmıyorsam, senin de dertlerine çare bulacağız demektir.

— Nasıl?...

— Gel de gör.

— Gelemem. Gözlerindeki ifade benim hiç hoşuma gitmedi.

— 1 —

Pebble, metresine arkasını dönüp, vaziyet alarak suya atladı. Altmış yaşında bir adamın bu derece hızlı ve güzel yüzmesine imkân yoktu.

Spray, hayran ve ümit dolu gözlerle, Rex'i seyrediyordu. Biraz sonra o da içinden bir dua mırıldanıp suya atladı. Su, bütün vücudunu kaplar kaplamaz garip bir neşe benliğini sarmıştı. Gözlerindeki o yorgunluktan da eser yoktu. Rex Pebble, havuzun öbür tarafına geçtiği vakit, karşısında son derece genç ve güzel bir kadın buldu.

Kadın:

— Çabuk dışarı çık, diye bağırıyordu, yoksa henüz bülûğa ermemiş bir çocuk olacaksın...

— Buna imkân yok...

Sudan dışarı genç bir adam çıkmış, kadını kolları arasına almıştı.

Spray:

— Aman ne ihtiraslı bir öpüştü bu.. diye söylendi. Kuzum Rex, ben kaç yaşında varım acaba?...

— Yirmi beşten fazla zannetmem. Bende bir değişiklik var mı?...

— abii... Senelerdenberi seni böyle gördüğümü hatırlamıyorum. Beyaz saçların yok olmuş...

Mr. Pebble, hem mağrur, hem de utangaç bir tavır takınmıştı:

— Acaba bize ne oldu dersin?...

— Ne bileyim?... Düşünecek vakit kaldı mı ki?... Hoş bende böyle vücut varken düşünmeye zaman bulacağımı da hiç zannetmiyorum.

Mr. Peble atlıdı:

— Ben bu işte Bagaj'ın parmağı vardır derim. Herhalde vücudunun ateşi suya sihirli bir kuvvet verdi.

— Mr. Pebble, boşu boşuna zaman kaybettiğimizin farkında değil misin?

Pebble, Spray'i bir kere daha kollarının arasına aldı, ve uzun müddet bırakmadı...

— Neyse Allahtan hava da iyice karadı.

— Evet, karanlık birçok günahları örter.

— 2 —

— Günahın benim için hiç ehemmiyeti yok, çünkü şu anda yeniden dünyaya geldiğimden, eski günahlarım maziye karştı. Herşeye yeniden balşıyacağım...

— Bu işe bir çare bulmalı, aksi halde sen çok azacaksın... Acaba pavyonun kapısı kilitli mi?

— Kilitliyse de kırabilirsin. Bizim gibi gençler için küçücük bir kapının ne ehemmiyeti var ki...

— Orası belli olmaz.

Pavyona doğru ilerlerlerken Spray, kendi kendine gülmeğe başlamıştı.

— Gene ne var, fıkır fıkır gülüyorsun?...

— Hiç... Sue bizi görünce çıldıracak da... Ona gülüyorum.

(Devamı var)

— 3 —

Yazı ve Karikatür Müsabakamız

Yazı ve karikatür müsabakamızın, şartlarını ilân ederken:

1 — Yazıların, mutlaka daktilo ile ve kâğıdın yalnız bir yüzüne yazılmış olmasını,

2 — Karikatürlerin beyaz kâğıda, çini mürekkebile çizilmiş olmasını ve renkli olmamasını,

3 — Gönderilecek eserlere müsabaka kuponlarının iliştirilmesini rica etmiştik.

Gelen bazı cevaplarda bu şartlara riayet edilmediği görülmektedir.

Müsabakamıza katılacak muhterem okuyucularımıza, bu üç noktayı tekrar hatırlatır ve şartlara uygun olmayan cevapların müsabakaya satılamıyacağını bildiririz.

— Ne yapayım, doktor bir kadehten fazlasına izin vermiyor!..
— Fransız —

Dünya Karikatürleri

— Bir oda istiyoruz... Bir buçuk karyolalı!..

—İtalyan —

— Fevkalâde yüzme hocası... Bak, şimdi de sun'î nefes alma talimi yaptırıyor!..

— Fransız —

Papağan — Beni al... Kocana ait çok anlatacaklarım var!..

— Fransız —

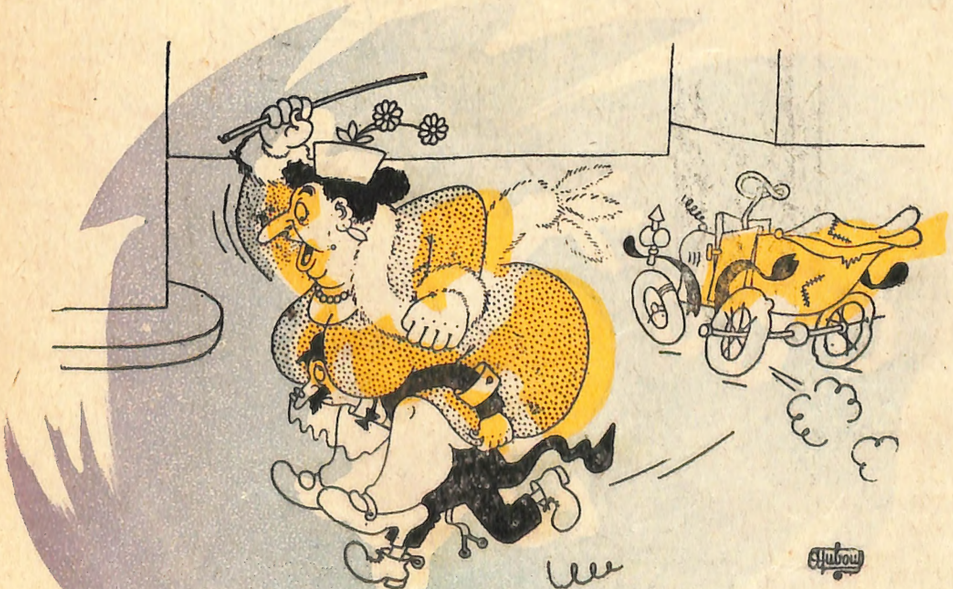

— Otomobille gitseydik, düğün alayına değil, ancak boşanma dâvasına yetişebilirdik!..

— Fransız —

— Tavsiye ederim, bunu alın bayan, göğsünüze takınca, bir genç kıza dönersiniz!..

— Fransız —

Plaj mevsiminde

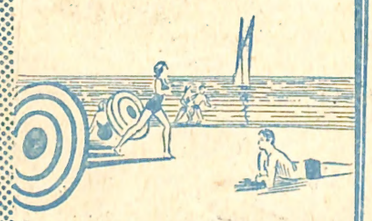

DERMOJEN

GÜNEŞ YANIKLARINA KARŞI

Basın Reklâm Tel: 49450

Perdede büyük muvaffakiyetler kazanan Lâle Oraloğlu bu sene: Leylâklar altında, 6 Ölü var, Nilgün filmlerinde oynuyor

Lâle Oraloğlu

PURO İÇİN NE DİYOR...

"PURO, fevkalâde bir Tuvalet Sabunu olmakla beraber, aynı zamanda, terkibinde krem hassaları bulunan müessir ve pratik bir güzellik müstahzarıdır. Cildinizi korumak, genç ve güzel kalmak için PURO'dan şaşmayınız.

1 PURO, cilt üzerindeki siyah benek ve güzelliği bozan sivilcelerin teşekkülüne mani olur

2 PURO, cildin derinliklerine kadar nüfuz ederek yabancı ve zararlı maddeleri temizler

3 PURO, cildin gizli kalan güzelliğini ve cazibesini meydana çıkarır

BOL KÖPÜKLÜ
NEFİS KOKULU

PURO Güzellik Metodunu bugünden itibaren siz de tatbik ediniz.

PURO

TUVALET SABUNU 100 DE 100 SAFTIR

4-20

otomobil... apartman... ev...

YILDA 16 ÇEKİLİŞ

Talih yolcuları Mes'ut gününüzün Saati yaklaştı.

SÜMERBANK

T. C.

Ziraat Bankası

Tasarruf hesapları 1954 ikramiye miktarı

1.500.000 Liradır

Bu zengin plânda

Evler, apartman daireleri, traktörler ve ayrıca dolgun para ikramiyeleri bulunmaktadır.

İştirak şartlarını öğrenmek için 460 Şube ve Ajansımız emrinize âmâdedir.

Akbaba
siyasî mizah gazetesi

— Ahû gözleriniz, sülün boyunuz, güvercin göğsünüz, keklik yürüyüşünüz, samur saçlarınız, bıldırcın vücudunuz var...
— Ama vizon kürküm yok!